

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎี

ในทางวิศวกรรมอิฐมวลเบา เป็นวัสดุทดแทนคอนกรีตด้วยข้อได้เปรียบทางด้านน้ำหนักจึงมีความสนใจที่จะนำไปใช้อย่างมากในปัจจุบันอิฐมวลเบา มีหลายประเภทหากเพียงภายนอกอาจไม่แตกต่างกัน แต่แท้จริงแล้ว อิฐมวลเบาที่ใช้วัตถุดิบและกระบวนการผลิตที่ต่างกันจะทำให้คุณสมบัติของอิฐมวลเบาแตกต่างกันด้วย อิฐมวลเบาโดยทั่วไปอาจแบ่งตามกระบวนการผลิตได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ระบบที่ไม่ผ่านกระบวนการอบไอน้ำภายใต้ความดันสูง (Non-Autoclaved System) ซึ่งจะแบ่งย่อยออกได้ 2 ประเภท คือ

- ประเภทที่ 1 ใช้วัสดุเบากว่าทดแทน เช่น ขี้เถ้า ขี้เถ้า ชานอ้อย หรือเม็ดโพน ทำให้อิฐมีน้ำหนักที่เบาขึ้นแต่มีอายุการใช้งานที่สั้น เสื่อมสภาพได้เร็วและหากเกิดไฟไหม้ สารเหล่านี้อาจเป็นพิษต่อผู้อยู่อาศัย

- ประเภทที่ 2 ใช้สารเคมี (Circular Lightweight Concrete) เพื่อให้เนื้อคอนกรีตฟูและทิ้งให้แข็งตัว คอนกรีตประเภทนี้มีน้ำหนักมากและมีการหดตัวมากกว่า ทำให้ปูนฉาบแตกตัวได้ง่าย และไม่ค่อยแข็งแรง

2. ระบบอบไอน้ำภายใต้ความดันสูง (Autoclaved System) ซึ่งแบ่งตามวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตได้เป็น 2 ประเภท คือ

- ประเภทที่ 1 Lime Base ใช้ปูนขาว ซึ่งควบคุมคุณภาพได้ยากมากเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิต ทำให้คุณภาพอิฐที่ได้ไม่ค่อยสม่ำเสมอ มีการดูดซึมน้ำมากกว่า

- ประเภทที่ 2 Cement Base ใช้ปูนซีเมนต์พอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เป็นวัตถุดิบในการผลิตเป็นระบบที่นอกจากจะช่วยให้คอนกรีตได้มาตรฐานสม่ำเสมอแล้ว ยังช่วยให้เกิดการตกผลึก (Calcium Silicate) ในเนื้อคอนกรีตทำให้คอนกรีตมีความแข็งแรงทนทานกว่าการผลิตในระบบอื่นมาก โดยที่โครงการนี้ทำในแบบอิฐมวลเบาประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2 คือระบบที่ไม่ผ่านกระบวนการอบไอน้ำภายใต้ความดันสูง ใช้วัสดุเบากว่าทดแทน โดยที่ใช้เป็น โฟมใช้น้ำยาสารเคมีและใช้อากาศอัดไปเพื่อให้เกิดฟอง โดยที่ฟองไม่ได้มีปฏิกิริยาขัดขวางปฏิกิริยาของซีเมนต์กับน้ำและมีความคิดที่จะใช้ฟูนหินเป็นวัสดุที่ไม่มีมูลค่า ณ แหล่งผลิต และมีความละเอียดกว่าทรายมาก โดยที่ศึกษาว่าเมื่อผสมกับส่วนผสมแล้วได้คุณสมบัติที่ได้เป็นอย่างไร ในบทนี้จะได้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับโครงการ

โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- ปฏิกริยาไฮเดรชัน
- ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกริยาไฮเดรชัน

ปฏิกริยาไฮเดรชัน

การก่อตัวและการแข็งตัวของซีเมนต์ เกิดจากปฏิกริยาไฮเดรชันขององค์ประกอบของซีเมนต์ โดยปฏิกริยานี้เกิดขึ้นใน 2 ลักษณะ คือ

1. อาศัยสารละลาย ซีเมนต์จะละลายในน้ำ ก่อให้เกิด ions ในสารละลายและ ions นี้จะผสมกันทำให้เกิดสารประกอบใหม่ขึ้น
2. การเกิดปฏิกริยาระหว่างของแข็ง ปฏิกริยาเกิดขึ้นโดยตรงที่ผิวของของแข็ง โดยไม่จำเป็นต้องใช้สารละลายปฏิกริยาประเภทนี้เรียกว่า “Solid State Reaction”

ปฏิกริยาไฮเดรชันของซีเมนต์ จะเกิดขึ้นทั้ง 2 ลักษณะ โดยในช่วงแรกจะอาศัยสารละลาย และในช่วงต่อไปจะเกิดปฏิกริยาระหว่างของแข็ง

ซีเมนต์ประกอบด้วยสารประกอบหลายชนิด เมื่อเกิดปฏิกริยาไฮเดรชัน ผลิตภัณฑ์ที่ได้อาจเกิดปฏิกริยาต่อไป ทำให้มันแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่ได้ครั้งแรก ดังนั้นในที่นี้เราจะแยกพิจารณาปฏิกริยาไฮเดรชันของสารประกอบหลักของซีเมนต์แต่ละประเภท

ปฏิกริยาไฮเดรชันของคัลเซียมซัลเฟต (C_3S, C_2S)

ที่ทำหน้าที่เป็นตัวประสานจากปฏิกริยาไฮเดรชันนี้ ช่วยป้องกันการกัดกร่อนของเหล็กเสริมได้อย่างดีมาก

ปฏิกริยาไฮเดรชันของไตรคัลเซียมอลูมิเนต (C_3A)

ปฏิกริยาไฮเดรชัน C_3A จะเกิดขึ้นทันทีทันใด และก่อให้เกิดการแข็งตัวอย่างรวดเร็วของซีเมนต์เฟส

ปฏิกริยาไฮเดรชันของเตตราคัลเซียมอลูมิโนเฟอร์ไรท์ (C_4AF)

เกิดในช่วงต้น โดย C_4AF จะทำปฏิกริยากับยิปซัมและ $Ca(OH)_2$ ก่อให้เกิดอนุภาคที่มีรูปร่างเหมือนเข็ม เวลาที่ใช้เพื่อให้บรรลุ 80% ของปฏิกริยาไฮเดรชันของสารประกอบหลักทั้ง 4 แสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 เวลาที่ทำปฏิกิริยาไฮเดรชันของสารประกอบหลัก สำเร็จ 80%

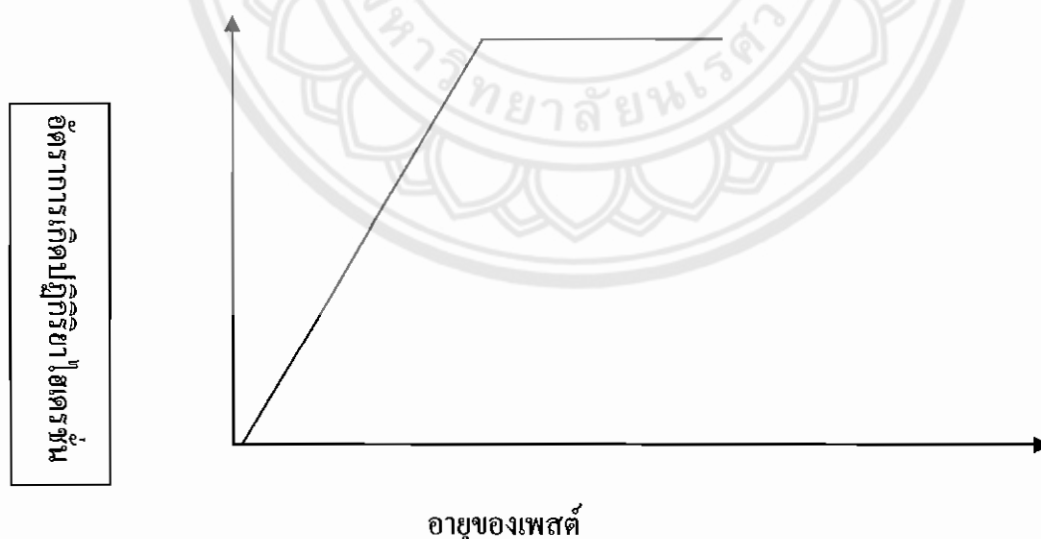
สารประกอบหลัก	เวลา (วัน)
C_3S	10
C_2S	100
C_3A	6
C_4AF	50

ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน

อัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ และคุณสมบัติของปูนซีเมนต์เฟสค์ที่แข็งตัวแล้วจะขึ้นอยู่กับอัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน จะมีผลต่อคุณสมบัติของซีเมนต์เฟสค์ที่แข็งตัวแล้ว ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน ได้แก่

1. อายุของเฟสค์ ยกเว้นช่วง Dormant Period อัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันจะมากที่สุดในช่วงแรกและอัตราการลดลงเมื่อเวลาผ่านไปจนถึงช่วงสิ้นสุดของปฏิกิริยาไฮเดรชัน ดังแสดงในรูปที่

2.1

รูปที่ 2.1 อัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน

2. องค์ประกอบของซีเมนต์ จากตารางที่ 2.1 พบว่าอัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันของสารประกอบหลักแต่ละตัวในซีเมนต์จะแตกต่างกัน

3. ความละเอียดของซีเมนต์ ซีเมนต์ที่มีความละเอียดสูง จะมีพื้นที่ผิวที่จะสัมผัสกับน้ำได้มาก ผลก็คือปฏิกิริยาไฮเดรชันจะเกิดในอัตราที่เร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของปฏิกิริยา
4. อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ในช่วงต้นอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ไม่มีผลกระทบต่ออัตราการเกิด ปฏิกิริยาไฮเดรชันในช่วงหลังอัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันจะลดลง ถ้าส่วนผสมมีค่าอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ที่ลดลงผลก็คือทั้งอัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน โดยเฉลี่ยและอัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันจะลดลง
5. อุณหภูมิ อัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น โดยมีข้อแม้ว่าการเพิ่มอุณหภูมินี้ต้องไม่ก่อให้เกิดการแห้งตัวของพาสต์
6. น้ำยาผสมคอนกรีต น้ำยาหน่วงหรือน้ำยาเร่งการก่อตัวจะมีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน โดยจะลดลงและเพิ่มอัตราตามลำดับ

